

There are no translations available.

Parisul e unul din (foarte) putinele orase pe care le-am vazut mai intai in scoala, la liceu. L-am tot vazut in manuale si auzit in frazele profesoarelor pana cand mi-a rodit impresia unui vizite de-adevaratelea. Au fost mai intai manualele alea cu poze alb-negru pe hartie imposibila, apoi tot felul de cartoaie aduse de prin Franta (de catre profesori norocosi) si mirosind puternic a depozit. Abia in toamna lui 2007 l-am calcat, cu talpa mea de marime pară. Dar pentru ca era un press-trip, nu am apucat sa-l respir asa cum imi imaginasem ani si ani, acumulând insa si din inchipuirea altora...

Ne-a ajutat Dumnezeu si le-a potrivit ca sa petrecem acum o saptamana la **Paris**, la inceput de noiembrie, sub forma unei

calatorii

la cateva saptamani dupa nunta. Deplasarea a fost mijlocita de aeronave TAROM (printre cele mai bune servicii din Europa) iar cazarea ne-a fost asigurata de prietenii Andreeni, care la un moment dat si-au facut bagajele, le-au inghesuit intr-o masinuta si au plecat in Franta...

Stau acum si imi încrețesc nițel fruntea: frânturi de școlare etichete pariziene imi vin pe limbă. Nu cred ca le-as intregi cu vreun search pe Google, asa ca mai bine pornesc pe firul aventurilor noastre de saptamana trecuta, cu accentuarea informatiilor utile si mai putine epitete scotocite printre versuri cu rimă albă.

Odata ajuns pe **aeroportul** Charles de Gaulle, drumul catre inima **Parisului** e facilitat de RER, un fel de metrou care merge si pe la suprafata. Ajungi cu usurinta in statia RER de **aeroport**

, urmarind indicatiile care abunda. Trebuie sa scoti 9 euro din buzunar pentru un astfel de bilet. La automat poti plati si cash, dar si cu cardul.

De la **aeroport** pana la statia Saint-Michel de Notre Dame (usor de ghicit ce gasesti daca iesi la suprafata...) am facut fix 34 de minute. Nu a trecut vreun controlor prin vagoane (nici nu am vazut vreunul in timpul sejurului), dar la prima statie am facut cunostinta cu un țigan care chinuia un instrument compus din vioara si goarna. Trecea de la o melodie la alta, refrenul de legatura fiind Ionel, Ionelule...

Chiar daca la prima vedere **transportul** subteran al **Parisului** poate parea imposibil de deslusit, asta e o doar o impresie falsa. In primele doua zile nici eu nu am inteles nimic din acel labirint (metrou cu 14 magistrale plus rețeaua RER), dar am ochit o harta detaliata, m-am dat doi pasi inapoi si totul s-a limpezit. Hartile sunt clare si tot ce trebuie sa faci este sa urmaresti si indicatiile lipite la tot pasul, pe pereti, pe panouri de informare din labirintul parizian. Nu am ratat nici un traseu! Pentru economie, am luat un abonament de o saptamana care costa 19 euro de persoana, valabil si pentru autobuz. Atentie! Saptamana incepe luni si termina duminica! Asa ca de sambata seara (cand am iesit prima oara in oras) si pana luni dimineata am folosit bilete tip 10 **calatorii**, la pret de 12 euro. Asa e, scump **transportul** in Paris.

Pentru a citi un alt articol, despre capitalele preferate de romani pentru petrecerea Sarbatorilor de iarna, accesati [aceasta sectiun](#) e a site-ului nostru.

[Citeste mai mult...](#)

Sursa: www.umblarici.ro